

مخالف

ساختن یک شهر آرمانی، بدون توجه و در نظر گرفتن واقعیتها امکان پذیر نخواهد بود. چارجوب ذهنی برخی با آرمانگرایی گره زده شده است و این افراد به واقعیات اطراف خود توجهی ندارند. مسائلی که در موردش حرف می زنند و موضوعاتی که در موردش نظر می دهند، در عالم خیال است. واقعیتهای در محاسبات ذهنی آنها بازتاب ندارد و در مورد وضعیت ایده آل صحبت می کنند نه واقعیت های اجتماعی؛ باید به آنها گفت با توجه به واقعیتهایی که در جامعه وجود دارد چگونه مدینه فاضله می شود ساخت؟

موافق

داشتن شهر آرمانی از نظریات فیلسوفان بزرگی چون افلاطون، فارابی، ابن سینا و خواجه نصیر الدین طوسی است. هدف از شهر آرمانی، رسیدن به سعادت است. هدف از آفرینش انسان نیز، رسیدن او به سعادت است. آرمان گرایی مطابق با عقلانیت است. رسیدن به آن، شور و نشاط در جامعه ایجاد می کند. مقام معظم رهبری در دیدار با نخبگان، «اهتمام جدی به آرمانهای دینی و الهی و تعهد انقلابی» را لازمه پیشرفت واقعی کشور دانستند. حکومت اسلامی، آرمانی مشخص برای جامعه خود ترسیم نموده است؛ بنابراین آرمان گرایی امری ضروری است.

موضوع: آرمان گرایی یا واقعیت گرایی
استاد داور: دکتر وحیده نعیم آبادی

چکیده نظرات استاد منتقد:

چکیده نظرات
استاد ارائه
کننده بحث:

داور:

آرمان گرا اگر واقعیت ها را درک نکند با توجه به خصلت واقعیت های نامطلوب، رویکرد افراطی پیدا می کند و واقع بینی نیز اگر به واقع گرایی تبدیل شود، حاصل انفعال و سازش با واقعیت ها و اندیشه های موجود، گیر کردن در دام آنهاست.

آرمان خواهی مخالف با واقع گرایی نیست بلکه مخالف با محافظه کاری است و آن، تسلیم در برابر هر واقعیتی است هرچند تلخ و بد باشد؛ در حالی که آرمان گرایی، شناخت واقعیت ها و استفاده از موقعیت های مثبت و مقابله با واقعیت های منفی است.

نگاه ها نباید بدبینانه باشد که این موجب عقب ماندگی است و انگیزه را ضعیف می کند و دید مثبت بدون در نظر گرفتن واقعیت های منفی، گمراه کننده است و موجب رضایت کاذب می شود؛ آرمان گرایی به معنای نادیده گرفتن مصالح و به معنای پرخاشگری نیست؛ بلکه آرمان گرایی، یکی از مصالح است و باید مصالح را رعایت کرد.